

[Finansministeren.]

må derfor fordobles, for at skatteyderen ikke skal få den compensation halveret, som reguleringsfradraget skal give.

Overgangen til en ordning uden skattefradrag gør det nødvendigt, at der også gives særlige regler om tilfælde, hvor skat for ældre skatteår betales efter udløbet af den periode, hvor reglerne om reguleringsfradrag gælder. Disse ældre skatter er jo beregnet efter udskrivningssatser, der var fastsat under hensyn til, at skatten var fradragsberettiget. Der må derfor også her gives en compensation for skattefradragsreglens bortfald. Bestemmelser herom findes i lovforslagets § 4.

Det har ikke kunnet undgås, at reglerne er blevet noget indviklede. Med hensyn til en række tekniske enkeltheder tillader jeg mig derfor at henvise til bemærkningerne. Hovedreglen er, at skatteefterbetalinger, der udredes i medfør af afgørelser, som træffes efter udløbet af det indkomstår, der ligger til grund for skatteåret 1969-70, skal omregnes til en ligevægtsskat, så der på denne måde tages hensyn til det bortfaldne skattefradrag.

I § 5 foreslås det, at reglerne om bevillingsmæssig skattelempelse for skatteydere, der har indtægtsnedgang ved endeligt erhvervsophør på grund af alder eller alvorlig sygdom, i en overgangsperiode skal anvendes uden hensyntagen til de indtægts- og formuegrænser, som praksis ellers lægger vægt på. Forslaget har til formål at give sådanne personer en lettelse ved deres udtræden af erhvervslivet i stedet for den lettelse, de ville have opnået, hvis kildeskatten trådte i kraft den 1. januar 1969. Skattelempelse efter § 5 skal ifølge forslaget kunne indrømmes for andet halvår af skatteåret 1968-69 samt for skatteåret 1969-70. Bortset fra, at der ifølge den foreslåede overgangsregel ikke skal tages hensyn til de omtalte indtægts- og formuegrænser, oprettholdes de gældende lempelsesregler, som der er redegjort nærmere for i bemærkningerne.

I lovforslagets § 6 foreslås det at udvide adgangen til at indrømme bevillingsmæssig skattelempelse for værnepligtige, der er indkaldt i 1969 eller en del af dette år. Forslaget går ud på, at der i disse tilfælde ikke skal tages hensyn til den pågældendes for-

mueforhold, når der skal tages stilling til, om han kan få skattelempelse på grund af indkaldelsen. I øvrigt bibeholdes de gældende retningslinjer for skattelempelse for værnepligtige. Efter disse retningslinjer indrømmes der skattelempelse, når en skatteyder indkaldes til militærtjeneste eller til udførelse af civilforsvarstjeneste eller civilt arbejde, og han som følge heraf vil få indtægtstab, eller forholdene i øvrigt gør det vanskeligt for ham at udrede skatterne. Skattelempelsen indrømmes for de skatter, der svarer til indtægtsnedgangen for det tidsrum, som indkaldelsen varer. Det er en betingelse for at indrømme skattelempelse, at der foreligger en vis trang, og praksis indrømmer derfor ikke lempelse, hvis den værnepligtige har en vis større formue.

Som nævnt er det denne betingelse vedrørende formuen, der ifølge forslaget ikke skal gælde for de værnepligtige, der er indkaldt i 1969. Herved er det tilsigtet i højere grad at stille de pågældende, som de ville være stillet under kildeskatteordningen.

For såvidt angår skatterne for skatteåret 1968-69, får forslaget betydning for bevillingsmæssig nedsættelse af pålignede skattebeløb, hvis sidste rettidige indbetalingsdag indtræder efter den 1. januar 1969. Forslaget får endvidere betydning for skatterne for skatteåret 1969-70, i det omfang de ikke bortfalder i forbindelse med overgangen til kildeskatt.

Hermed skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Endvidere skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om investeringsfradrag i egnsudviklingsområder.

Lovforslaget har til formål at imødegå de særlige vanskeligheder med hensyn til aktivitet og beskæftigelse, som gør sig gældende i visse egne af landet. De her foreslåede mere kortsigtede foranstaltninger må ses i sammenhæng med de mere langsigtede egnsudviklingsforanstaltninger, som handelsministeren og arbejdsministeren stiller forslag om.

Det er hensigten med forslaget at give en skattemæssig tilskyndelse til erhvervsbyggeri i 5 amter, der er særlig vanskeligt stillet i beskæftigelsesmæssig henseende.

[Finansministeren.]

Det drejer sig om Thisted amt, Hjørring amt, Ålborg amt, Tønder amt og Bornholms amt.

Efter forslaget omfatter ordningen nybyggeri samt ombygnings- og forbedringsarbejder, der fuldføres i tiden 1. oktober 1968-31. december 1970. Denne tidsmæssige begrænsning skyldes, at ordningen alene er tænkt som en midlertidig foranstaltning til imødegåelse af de øjeblikkelige vanskeligheder i de pågældende områder.

De bygninger, ordningen skal omfatte, er de samme, som kan gøres til genstand for skattemæssige afskrivninger efter afskrivningsloven. Det drejer sig altså om langt den overvejende del af erhvervsbyggeriet. Når det foreslås at medtage alle disse bygninger, skyldes det ønsket om hurtigt at fremkalde et almindeligt opsving i aktiviteten og beskæftigelsen i de pågældende områder.

Den skattemæssige fordel, der indrømmes ved det nævnte erhvervsbyggeri, skal efter forslaget bestå i, at den skattepligtige kan foretage et såkaldt investeringsfradrag i den skattepligtige indkomst. Fradraget skal udgøre en vis procentdel af den anskaffelsessum, ombygnings- eller forbedringsudgift, hvorpå der kan afskrives efter afskrivningsloven. I bemærkningerne til lovforslagets § 2 er der redegjort nærmere for virkningerne af, at anskaffelsessummen skal opgøres efter afskrivningslovens regler. Det medfører bl. a., at prioritetsomkostninger — herunder kurstab — samt udgift til erhvervelse af byggegrund ikke kan henregnes til den anskaffelsessum, hvoraf der kan beregnes investeringsfradrag.

I visse tilfælde skal der dog foretages en nedsættelse af den anskaffelsessum, der er opgjort efter afskrivningslovens regler. Det gælder, når der er givet investeringstilskud til det pågældende byggeri efter de regler, som handelsministeren stiller forslag om i et lovforslag om ændring af egnsudviklingsloven. I disse tilfælde skal den del af tilskuddet, der falder på bygningen, de særlige installationer i denne samt på byggegrunden, fradrages i det beløb, hvoraf investeringsfradraget beregnes.

Efter forslaget skal investeringsfradraget kunne foretages ved indkomstopgørelsen for indkomstårene 1970, 1971, 1972 og 1973. I hvert af disse indkomstår kan der fradrages

5 pct. af den anskaffelsessum, som er opgjort efter de regler, jeg lige har omtalt. Bl. a. af praktiske grunde er det dog anset for hensigtsmæssigt at afskære en række mindre væsentlige bygningsinvesteringer fra investeringsfradrag. Det foreslås derfor, at fradraget på 5 pct. kun kan beregnes af det beløb, hvormed anskaffelsessummen — efter fradrag af et eventuelt investeringstilskud — overstiger 50.000 kr. Endvidere foreslås det, at der kun kan foretages investeringsfradrag, hvis det årlige fradragsbeløb, der opgøres efter de nævnte regler, er 100 kr. eller derover.

Efter forslaget er det en betingelse for investeringsfradraget, at bygningen ved udgangen af det pågældende indkomstår tilhører den skattepligtige og bruges til et formål, der giver ret til skattemæssige afskrivninger. Hvis den skattepligtige f. eks. sælger bygningen i 1972, får han således kun ret til investeringsfradrag i indkomstårene 1970 og 1971. Det samme gælder, hvis bygningen i 1972 overgår til en anvendelse, der ikke giver ret til skattemæssige afskrivninger.

Efter forslaget berører investeringsfradraget ikke størrelsen af de afskrivninger, der kan foretages efter afskrivningsloven. Fradraget berører heller ikke opgørelsen af en eventuel salgsfortjeneste efter loven om særlig indkomstskat eller efter statsskatte-lovens § 5 a.

Det har ikke været muligt at anslå det provenutab, ordningen vil medføre for staten og kommunerne. Det skyldes, at det er uvist, hvor store beløb der vil blive anvendt til erhvervsbyggeri i de 5 amter i tiden 1. oktober 1968-31. december 1970; og hvor store indtægter de pågældende virksomheder får i de indkomstår, hvor investeringsfradraget kan foretages.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Dernæst skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af toldloven.

To af de foreslåede ændringer, nemlig § 1, nr. 1, og § 1, nr. 2, er affødt af en rekommandation og en konvention, som begge er udarbejdet af Toldsamarbejdsrådet i Bruxelles.

Rekommandationen, som er vedtaget i